

KARELIA AMMATTIKORKEAKOULU
Matkailun koulutusohjelma

Tuula Saren

TUTKIMUS OMAN TANSSILAVA/HUVIKESKUSYRITYKSEN PE-
RUSTAMISEN TAUSTATIEDOIKSI

Opinnäytetyö
Helmikuu 2013

OPINNÄYTETYÖ
Helmikuu 2013
Matkailun koulutusohjelma

Länsikatu 15
80110 JOENSUU

Tekijä(t)
Tuula Saren

Nimeke
Tutkimus oman tanssilava/huvikeskusyrityksen perustamisen taustatiedoiksi

Tiivistelmä

Tutkimuksessa tarkasteltiin seitsemää valikoitua tanssinjärjestäjää Pohjois-Karjalassa ja lähimaakunnissa sekä selvitettiin millaisia palveluita nämä kohteet tarjoavat tanssien lisänä.

Tutkimus oli laadullinen ja tarkastelun kohteena olivat esimerkiksi ravintolapalvelut, majoituspalvelut ja esteettömyys ja miten näitä kyseiset tanssinjärjestäjät markkinoivat ja mainostavat. Ilmoitettuja tietoja tarkasteltiin asiakaslähtöisesti eli käytettiin vain niitä tietoja, joihin kuka tahansa voisi tutustua.

Tutkimuksen tärkeimpiä tuloksia olivat, että kaikkien tutkimuskohteiden ravintoloissa on anniskeluoikeudet ja että edelleen nämä tanssinjärjestäjät käyttävät suurimmaksi osaksi painettua mediaa mainostamiskeinona.

Esteettömyydestä ei ollut mainintoja yhdenkään tutkimuskohteen tiedoissa eikä yhteiskuljetuksiakaan juuri markkinoitu. Kohderyhmistäkään ei ole selkeitä tietoja julkisissa lähteissä. Löydettyjen tulosten pohjalta kehiteltiin uusia ideoita, joista voisi olla hyötyä liiketoiminnassa.

Kieli
suomi

Sivuja 27

Asiasanat
tanssilava, lavatanssit, tanssinjärjestäjä, tanssilavakulttuuri

 Karelia UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES	THESIS February 2013 Degree Programme in Tourism Länsikatu 15 FI 80140 JOENSUU FINLAND
Author(s) Tuula Saren	
Title Research for background information on founding a dance pavilion company	
Abstract <p>The purpose of this study was to investigate different dance pavilions and dance organizers in North Karelia and the nearest provinces and to examine what kind of services they offer in addition to dancing.</p> <p>The study was qualitative and the review included catering, accommodation and accessibility and how these dance organizers market and advertise their services. Data for this study was gathered in a customer-oriented way by studying the dance organizers' internet-pages and other forums for advertising.</p> <p>The most important finding of this study was that all the selected dance organizers have alcoholic beverages in their restaurants and that they still mostly use printed media for advertising.</p> <p>There was not a single mention on accessibility or transport possibilities neither has any dance organizers publicly announced their target groups. Based on these results found I developed new ideas that could be useful for business.</p>	
Language Finnish	Pages 27
Keywords dance pavilion, dance organizer, dance pavilion culture	

Sisältö

1	Johdanto	5
2	Tanssilavakulttuuri	6
2.1	Tanssilavojen historia	6
2.2	Tanssilavakulttuurin synty	8
2.3	Tanssilavakulttuuri nykyään	9
2.4	Tanssilavaetiketti	10
3	Tutkimuksellinen opinnäytetyö	11
3.1	Opinnäytetyön tarkoitus ja tehtävä	11
3.2	Tutkimusongelma	11
3.3	Tutkimusmenetelmät	12
3.4	Käsitteet	13
4	Tutkimuskohteet	14
4.1	Kajasteen lava, Nurmes	14
4.2	Lemmenlava, Joensuu	15
4.3	Liperin lava, Liperi	15
4.4	Huvikeskus Törmä, Joensuu	16
4.5	Viihdekeskus Hojo Hojo, Tuusniemi	16
4.6	Viihdekeskus Tulenliekki, Leppävirta	17
4.7	Naapurivaaran huvikeskus, Sotkamo	17
5	Tulokset ja analyysi	18
6	Luotettavuus ja eettisyys	22
7	Pohdinta	23
	Lähteet	25

1 Johdanto

Teen opinnäytetyöni omaa tulevaisuuttani varten, sillä olen ajatellut perustaa oman yrityksen. Tässä työssäni siis tutkin millaisia tanssilavoja ja huvikeskuksia on Pohjois-Karjalassa ja lähimaakunnissa. Selvitän myös millaisia tuotteita ja palveluita eri tanssinjärjestäjät tarjoavat toimipaikoissaan. Palveluilla tarkoitan, että onko itse tanssien lisäksi tarjolla esimerkiksi majoitusta, onko tanssipaikan yhteydessä anniskelu- tai ruokaravintolaa ja onko tanssi-iltoina järjestetty vaikkapa linja-autokuljetusta kauempana asuville. Tarkastelen myös, löytyykö kohteista tietoja esteettömyydestä eli onko esimerkiksi pyörätuolilla mahdollista päästä sisätiloihin ja tanssilattialle asti. Tarkastelen myös käydäänkö kohteistani keskustelua esimerkiksi Suomen tanssipalvelimella (Suomen tanssipalvelin Tanssipaikkoja maakunnittain 2013a).

Oma yritykseni tulisi olemaan ympärivuotinen huvikeskus ravintoloineen ja majoituspalveluineen. Tiloissa olisi mahdollista järjestää myös yksityistilaisuuksia joko hyödyntäen vain ravintolaa tai koko tilaa tanssilattoineen.

2 Tanssilavakulttuuri

2.1 Tanssilavojen historia

Ensimmäisen kerran tanssilava mainitaan suomalaisessa kirjallisessa lähteessä vuodelta 1850. Åbo Tidningar –lehdessä on käytetty ruotsinkielistä sanaa dansbana kerrottaessa ruotsalaisesta huvipuistosta. Seuraavan kerran sama sana toistuu vasta 1871 ja silloin lehtijutussa on viitattu ranskalaiseen ravintolaan. Samalta vuosikymmeneltä eli 1870-luvulta löytyy viittaus myös venäläiseen tanssilavaan viipurilaisesta lehdestä. (Hakulinen & Yli-Jokipii 2007, 13–15)

Ensimmäisen kerran kirjallisissa historialähteissä mainitaan suomalainen tanssilava vuonna 1876. Porin Vapaapalokunnan vuosijuhlassa on ollut juhlijoiden iloksi pystytettynä telta ja tanssilava. (Hakulinen & Yli-Jokipii 2007, 15) Tässä vaiheessa kirjoitukset ovat vielä olleet ruotsinkielisiä, joten tanssilava-sanaa ei ole käytetty vaan tästä vuosijuhlan tanssipaikasta on käytetty edelleen ruotsin sanaa dansbana. Suomenkielinen sana tanssilava esiintyy ensimmäisen kerran vuonna 1876, jolloin Uusi Suometar kirjoittaa lehdessään Mikkelin vapaapalokunnan juhlasta (Hakulinen & Yli-Jokipii 2007, 17).

Alkeellisimmillaan eli alkuaikoinaan tanssilavat olivat vain hyvin yksinkertaisia rakennelmia ja usein tilapäisiä (Hakulinen & Yli-Jokipii 2007, 17). Ne olivat pihon ja siltoja tai jopa pelkkiä silokallioita (Yli-Jokipii 1999, 248). Ne ovat alkuun kuuluneet juhlatilaisuuksiin ja niiden oletetaan ensin levinneen kaupungeista maaseudulle. Tanssilavakulttuurin katsotaan tuleen Suomeen Ruotsista, jossa se on jo aikaisemmin ollut suuremman kansanosan suosiossa. (Hakulinen & Yli-Jokipii 2007, 17).

Vuosien saatossa tilapäiset rakennelmat ovat muuttuneet pysyviksi. Avolavoja on katettu ja jopa erikseen rakennettu lavoja ja muita rakennuksia juuri tanssitarcoitukseen. Yleisimpiä paikkoja tanssilavoille ovat olleet vesistöjen, kuten järvet ja joet, rannat niiden maisemallisten arvojen vuoksi. Lavoja on rakennettu myös asutuskeskusten yhteyteen ja esimerkiksi lähelle urheilukenttiä. Myö-

hemmin autojen yleistyttyä myös valtateiden varsille ja niiden risteyskohtiin on perustettu ja rakennettu lavoja. (Yli-Jokipii 1999, 248–249).

Historiankirjat eivät tunne tanssilavarakennelmalle yhtä ainutta keksijää eikä varmuudella voida sanoa mihin on perustettu ja rakennettu ensimmäinen tanssilava. Todennäköisintä on kuitenkin, että länsirannikolta tanssilavainnostus on levinnyt muuallekin Suomeen koska Ruotsin vaikutus on siellä ollut suurinta ja tanssilavakulttuurin oletetaan tulleen Suomeen juuri Ruotsista. 1900-luvun alussa rakentaminen kuitenkin yleistyi kun 1800-luvun lopulla lavoja oli ollut vain harvakseltaan ja ne olivat olleet lähinnä tilapäisiä ja erikseen tiettyä juhlaa tai muuta tapahtumaa varten pystytettyjä. Myös tanssityylin muuttuminen vaati aikaisempaa tasaisempia tanssialustoja, jolloin vanhat laiturit ja luonnonkalliot eivät enää kelvanneet. (Hakulinen & Yli-Jokipii 2007, 56–57).

1900-luvun alussa perinteisten avolavojen lisäksi alettiin rakentaa kiivaalla tahdilla seurojentaloja, joissa myös järjestettiin tansseja. Seurojentaloissa järjestettiin tanssien lisäksi kokouksia ja iltamia, eli niiden käyttö oli monipuolisempaa kuin aikaisempien tanssipaikkojen. Useat tuonaikaiset seurat halusivat myös näillä järjestämillään tapahtumilla kontrolloida nuorisoa ja vähentää syntisinä pitämiään lavatansseja. (Hakulinen & Yli-Jokipii 2007, 58). Iltamien vetonaulana kuitenkin käytettiin lupautusta tunnin tansseista muun ohjelman jälkeen ja näin saatiin nuorisoa houkuteltua kuuntelemaan myös muuta varattua ohjelmaa (Laine 2005, 38).

Sota-aikana Suomessa oli tanssikielto, joskin tätä kieltoa kierrettiin esimerkiksi järjestämällä tanssikursseja, jotka todellisuudessa olivat aivan tavallisia tansseja ilman opetusta. Sotien jälkeenkään tansseja ei saanut täysin vapaasti järjestää mutta kokonaan niitä ei enää kielletty. Lavoja perustettiin vauhdilla ja 1950-luvulla niitä on arvioitu olleen jo noin tuhat. Lavoilla kulkeminen pitkän matkan päästä oli vaikeaa, joten niitä rakennettiin sinne missä jo oli ihmisiä. Nämä sotien jälkeen rakennetut lavat voidaan jakaa kolmeen eri ryhmään: avolavat, katetut lavat ja suurlavat. Nykyään avolavoja on enää harvassa, koska ne ovat säiden armoilla eivätkä siksi kestä vuosien saatossa yhtä hyvin kuin katetut ja suljetut lavat. Katettuja lavoja on vielä huomattavasti useampia, koska niitä suojaa

katto ja usein myös seinät. Suurlavoja on edelleen ja ne kestävätkin parhaiten käyttöä ja esimerkiksi säiden vaihtelua lasi-ikkunoineen ja rajattuine alueineen. (Hakulinen & Yli-Jokipii 2007, 71–73).

Nykypäivänä avolavoja ei enää rakenneta kuin tilapäiseen käyttöön (Hakulinen & Yli-Jokipii 2007, 90). Suurimmaksi osaksi ne ovat joko katettuja lavoja tai suurlavoja. Myös erilaiset huvikeskukset ovat yleistyneet. Karkeasti jaoteltuna lavoilla pääasiana ovat itse tanssit ja huvikeskuksissa ne ovat osa muuta liiketoimintaa. Suomen tanssipalvelimen listauksesta löytyy 220 nykyisellään toiminnassa olevaa tanssipaikkaa. Tässä listauksessa näkyy myös joitakin ravintoloita ja hotelleja, joiden tiloissa tansseja järjestetään. Eniten esiintyjätietojaan ilmoittavia tanssinjärjestäjiä löytyy Pirkanmaalta, 36 tanssipaikkaa ja Pohjois-Karjalasta 7 (Suomen tanssipalvelin, 2013a). Tämän palvelimen tiedot eivät kuitenkaan ole ehdoton totuus, sillä sen julkistamat tiedot lavoista ja niiden esiintyjistä perustuvat järjestäjien ilmoituksiin ja ylläpidon muista lähteistä saamiin esiintyjätietoihin. Monet tanssilavat ja tanssinjärjestäjät ovat tämän sivuston ulkopuolella. Tästä huolimatta, Suomen tanssipalvelimen sivustolta saa hyvän kuvan tanssilavojen ja muiden tanssipaikkojen levittäytymisestä ympäri Suomen. Hakulisen ja Yli-Jokipiin mukaan Suomessa on kirjan julkaisuvuonna 2007 kuitenkin ollut ainakin 567 lavatanssipaikkaa. Tässä listauksessa on mukana myös ne paikat, joissa lavatansseja on satunnaisesti, joten tuo Suomen tanssipalvelimen luku 220 on mielestäni lähempänä totuutta vakituisesti tansseja järjestävistä tanssipaikoista.

2.2 Tanssilavakulttuurin synty

Suomen sotien aikana vuosina 1939–1945 oli voimassa tanssikielto, jolloin virallisia tansseja ei järjestetty niissäkään paikoissa, joita jo ennen sotia oli rakennettu. Tätä kieltoa kuitenkin kierrettiin maaseudulla nurkkatansseilla ja kaupungeissa kotihipoilla. Nurkkatansseissa saatettiin tanssia missä tahansa tanssimiseen sopivassa tilassa, kuitenkin niin etteivät viranomaiset niitä voineet huomata ja kotihipoissa käytettiin samaa menetelmää. Tanssikielto oli niin ankara, ettei

edes häissä saanut tanssia ylimääräistä, vain hääpari sai tanssia yhden valssin ja vieraat vain katsella. (Hakulinen & Yli-Jokipii 2007, 71–73)

Tanssikiellon kumouduttua tanssien järjestäminen ei siltikään ollut vielä samalla tavalla vapaata kuin nykyään. Ei ollut luvallista järjestää tansseja eikä muitakaan huveja samassa tilassa, jossa anniskeltiin tai edes sellaisen yhteydessä. Myös tanssipaikan piti läpäistä viranomaisten tarkastus esimerkiksi turvallisuuden osalta. Tanssikielto kumottiinkin lopulta juuri siksi, ettei tavallinen kansa sitä missään vaiheessa totellut ja kunnioittanut. Oli siis viranomaisten mielestä parempi sallia tanssit ja valvoa niitä kuin valvoa tanssikiellon noudattamista. (Hakulinen & Yli-Jokipii 2007, 75–77)

Ennen sotia alkunsa saanut tanssikulttuuri oli rankkojen sotavuosien aikana romahtanut, eivätkä edes salatanssit olleet sitä pystyneet pitämään yhtä voimakkaana kuin se ennen sotia oli ollut. Tanssikiellon kumoaminen sai tästä huolimatta aikaan suuren ryntäyksen tanssipaikoille ja tanssikulttuuri alkoi vahvistua vuosi vuodelta. (Hakulinen & Yli-Jokipii 2007, 77)

2.3 Tanssilavakulttuuri nykyään

Nykyään tanssilavakulttuuri on muokkautunut enemmän alakulttuuriksi kun sotiin jälkeen se oli lähinnä yleinen käytäntö, että tansseissa käytiin ja tanssia harrastettiin. Se ei enää ole niin suosittua nuorten keskuudessa, ja suurin osa tanssipaikkojen kävijöistä viime vuosien aikana onkin ollut keski-ikäistä ja sitä vanhempaa. Alkuajoista asti on ollut soveliasta tanssittaa ja mennä tanssittavaksi vasta rippikoulun käyneenä mutta tanssilavoilla on alusta asti käynyt myös aivan pikkulapsia (Hakulinen & Yli-Jokipii 2007, 134). Oman tanssiharrastukseni aikana eli vuodesta 2005 alkaen olen todennut, että monet nuoret ja uudet tanssiorkesterit ovat alkaneet houkutella tanssipaikoille myös entistä enemmän nuoria tai ainakin keskivertotanssijaa nuorempia ihmisiä.

2.4 Tanssilavaetiketti

Pukeutumista ei tanssipajoilla ole erityisesti määritelty. Tanssilavaetiketti velvoittaa pukeutumaan siististi, juhlavaatetusta ei tarvitse mutta useimmat tanssijat käyttävät hieman arkivaatteita parempia asuja. Lämpimästi on luvallista pukeutua esimerkiksi keväisin ulkolavoille, mutta avaimet ja muut on kohteliasta jättää pois taskuista. (Suomen tanssipalvelin 2013b)

Tanssilavoilla ja -paikoilla on yleensä erikseen kohdat, joihin muodostuvat naisten hakurivi ja miesten hakurivi. Järjestäytymistä ei kuitenkaan ole mitenkään rajattu vaan se menee paikkakohtaisesti ja pääasia on, että tanssiin hakeminen on vaivatonta. Tanssikutsusta on tavallisesti epäkohteliasta kieltäytyä mutta poikkeustilanteitakin on. Jos hakija on epäsiisti tai käyttäytyy epäkohteliaasti, on esimerkiksi humalassa, silloin on luvallista kieltäytyä. Myös jos soitettava tanssilaji on haettavalle tuntematon, voi pyytää tanssiin hakijaa siirtämään kutsuaan tutumpaan tanssilajiin. Orkesteri soittaa aina kaksi kappaletta samasta tanssilajista ja saman parin kanssa tanssitaan aina vähintään nämä kaksi tanssia. Tanssiparin voi jättää kesken tanssin lattialle mutta kuitenkin vain painavasta syystä, esimerkiksi sopimaton käytös. (Suomen tanssipalvelin 2013b)

Hakuvuorot menevät useimmilla lavoilla niin, että illan aikana on yksi tunti naistenhakuja ja loput miestenhakuja. Voi olla myös erikseen naistentansseja, jolloin naistenhaku on koko illan tai illan ajan voidaan myös tanssia sekahakuna, eli sekä miehet että naiset saavat hakea molemmat yhtä aikaa. Hakutavasta riippumatta mies kuitenkin aina vie tanssiessa ja ohjaa naista. Törmäyksen sattuessa mies pyytää anteeksi, koska hänen vastuullaan on parin liikkuminen. (Suomen tanssipalvelin 2013b)

3 Tutkimuksellinen opinnäytetyö

3.1 Opinnäytetyön tarkoitus ja tehtävä

Opinnäytetyöni tehtävä on kartoittaa työn kirjoitushetkellä vallitseva tilanne tanssinjärjestäjien suhteen ja tarkastella millaisia tanssipaikkoja tutkimusalueella eli Pohjois-Karjalassa ja lähimaakunnissa sijaitsee. Tarkastelen siis tanssinjärjestäjien lukumäärää, palvelutarjontaa ja mikäli esimerkiksi yritysten osalta löytyy taloudellisia tietoja, otan myös ne huomioon. Selvitän myös mahdollisuuksien mukaan millaiset ja esimerkiksi minkä ikäiset tanssijat kyseiset tanssinjärjestäjät kokevat kohderyhmäkseen ja tutkin löytyykö näistä mahdollisesti eroja eri tanssipaikkojen kohdalla.

Opinnäytetyöni lopputuloksena on selvitys tanssinjärjestäjien eli potentiaalisten kilpailijoiden nykytilasta, millä palveluilla ne houkuttelevat asiakkaita ja minne ne ovat sijoittuvat tutkimusalueellani. Tätä työtä aion käyttää tulevan yritykseni liiketoimintaa suunnitellessani mutta tämä selvitys tulee olemaan Theseus-tietokannan kautta kaikkien käytettävissä.

3.2 Tutkimusongelma

Opinnäytetyöni aiheesta ei ole aiemmin tehty tutkimuksia, joita olisi julkaistu. Yritykset ja yhdistykset ovat voineet itse selvittää kilpailutilannetta, mutta siitä ei kirjallista tuotosta ole esillä. Päätin siis selvittää mikä on tanssinjärjestäjien tilanne esimerkiksi lukumäärän ja palvelutarjonnan suhteen. Pohjois-Karjalassa ja lähimaakunnissa, eli sillä potentiaalisella kilpailualueella, jonne yritykseni perustaisin. Tarkastelen myös mainostavatko kohteet itseään esteettöminä tai onko niiden tiedoissa mainintoja esimerkiksi pyörätuolirampeista tai muista kulkua helpottavista ratkaisuista.

Tutkin tanssinjärjestäjien tarjoamia oheispalveluita, joita on järjestetty itse ydinpalvelun, eli tanssien ympärille. Oheispalveluilla tarkoitan esimerkiksi ravintola- ja majoitustoimintaa sekä yhteiskuljetuksia kauempana asuville asiakkaille. Tut-

kimusalueeni rajaan Pohjois-Karjalan alueelle ja aivan lähimaakunnissa sijaitseviin kohteisiin, sillä useiden satojen kilometrien päässä sijaitsevat eivät ole niin suuria kilpailijoita, että niiden toimintaa tarvitsisi tässä tarkastella. Rajaan myös selvitykseni ulkopuolelle ne tanssinjärjestäjät, jotka eivät toimi pidempiaikaisesti eli järjestävät vain esimerkiksi kerran tai muutaman kerran vuodessa tansseja. Nämäkään kun eivät ole potentiaalisia kilpailijoita, joiden toiminta olisi tarpeellista ottaa huomioon kun suunnittelen mahdollisen tulevan yritykseni perustamista.

3.3 Tutkimusmenetelmät

Selvitykseni on kvalitatiivinen eli laadullinen. Tutkin saamiani tietoja kohteista ja analysoin niitä. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara, 2009, 266) Vertailen eri tanssinjärjestäjien tarjoamia palveluita ja pohdin, mitkä niistä olisivat tarpeellisimpia ja vetovoimaisimpia tulevassa, omassa yrityksessäni.

Etsin tietoa asiakaslähtöisesti eli käytän tietolähteitä, joihin kenellä tahansa potentiaalisella asiakkaalla olisi mahdollista tutustua. Tarkastelen eri tanssinjärjestäjien internet-sivuja, painettuja mainoksia eri paikallislehdissä kuten Karjalainen ja Karjalan Heili ja muita mahdollisesti löytyviä lähteitä. Esimerkiksi Suomen tanssipalvelin, tanssipaikkoja maakunnittain –sivustolla on paljon tietoa eri tanssipaikoista (Suomen tanssipalvelin, tanssipaikkoja maakunnittain 2013a). Kerään nämä löytyvät tiedot tutustumalla järjestyksessä kaikkien tutkittavien kohteiden ilmoittamiin tietoihin ja analysoin niitä vertailemalla tietoja toisiinsa. Kaikista kohteista ei todennäköisesti löydy yhtä paljon tietoa, ja otan tämän huomioon vertailussa.

En ota yhteyttä itse tanssinjärjestäjiin, vaan haluan tehdä selvitykseni niiden tietojen perusteella, jotka ovat kaikkien saatavilla. Näin ollen saan kuvan myös siitä, mitä jokainen tanssinjärjestäjä haluaa markkinoida omasta tanssipaikastaan. Tarkastelen myös ovatko valitut tanssinjärjestäjät esillä sosiaalisen median palveluissa, kuten Facebook ja kuinka paljon nämä mahdolliset yhteisöt ovat keränneet jäseniä.

Käytän teoriaosuuksissa kirjallisia lähteitä niin suurelta osin kuin se vain on mahdollista. Tanssilavakulttuurista ei ole kirjoitettu yhtä paljon kuin monesta muusta kulttuurin alalajista, joten pohjustan osan tiedoista omaan, lähes kymmenen vuoden kokemukseeni tanssipaikoista ja –harrastuksesta.

3.4 Käsitteet

Tanssilavalla voidaan tarkoittaa joko avo-, katettua tai suurlavaa. Avolavat ovat rakenteeltaan yksinkertaisimpia, ne ovat useimmiten vain lankuista tai levyistä rakennettuja lattioita. Niitä saattavat reunustaa kaiteet tai penkit mutta näkyvin piirre on katottomuus. Avolavat eivät ole kovin pitkäikäisiä, koska ne ovat säiden armoilla ilman suojaavia rakenteita. Nykyään avolavoja on lähinnä käytössä vain lisäosina. Katettu lava eroaa avolavasta sillä, että siinä tanssilattian suojana ovat katto ja mahdollisesti myös ulkoseinät. Myös katetuilla lavoilla laitoja kiertävät penkkirivit. Katettu lava on myös kooltaan isompi kuin avolava. Suurlava on yleensä rakennettu valtaväylien läheisyyteen ja se voi olla varustetasoltaankin huomattavasti suurempi. Usein suurlavoilla on erillinen porttikatos, jossa sijaitsee lipunmyynti ja joillakin suurlavoilla voi olla jopa oma putka. Suurlavojen alueet ovat useimmiten aidattuja. (Hakulinen & Yli-Jokipii 2007, 89–90) Lavojen jaottelu ei ole täysin ehdoton, sillä pienemmilläkin lavoille voi esimerkiksi olla erillinen porttikatos huolimatta siitä, ettei niiden tiloihin mahdu yhtä paljon asiakkaita kuin monen suurlavan.

Huvikeskus tai viihdekeskus on usein huomattavasti isompi kuin tavallinen katettu tai suurlava. Useimmat tällaiset keskukset sisältävät paljon lisäpalveluita kuten majoitusta ja yksityistilaisuuksien järjestämismahdollisuuksia. Ehdotonta määritelmää ei huvi- tai viihdekeskukselle ole eikä sanan käyttämistä esimerkiksi yrityksen tai tanssipaikan nimessä tarvitse erikseen perustella tai sille lupaa hakea. Myöhemmin esiteltävissä tutkimuskohteissa on huvi- ja viihdekeskuksia mutta niistäkin voidaan huomata, että varustelu ja palvelutaso voi vaihdella huomattavasti vaikka nimessä olisi sana huvikeskus tai sana viihdekeskus.

Tanssinjärjestäjällä tässä työssä tarkoitetaan yleisesti mitä tahansa tansseja järjestävää tahoa kuten yritystä tai muuta esimerkiksi urheiluseuraa. Potentiaalinen kilpailija –käsitteellä tarkoitetaan tanssinjärjestäjää, jonka toiminta on pitkäkestoista, vakiintunutta ja joka voisi olla tulevan yrityksen kilpailija.

Esteettömyys on Invalidiliiton määritelmän mukaan käyttäjien kannalta miellyttävää, turvallista ja kaikkien kannalta toimivaa rakentamista. Rakennuksiin on helppo päästä ja niiden eri kerroksissa ja tiloissa helppo liikkua ja ne on sijoitettu loogisesti. (Invalidiliitto 2013)

Keskiverto tansseissa kävijä –termillä tarkoitetaan tässä työssä tanssinharrastajaa, joka käy tanssimassa tutkimuskohteiden kaltaisissa tanssipaikoissa vähintään kerran tai kaksi kuukaudessa. Koska tanssijatyyppejä ei ole missään tutkimuksessa jaoteltu eikä tässäkään opinnäytetyössä ole tarpeellista heitä eritellä tai asettaa eriarvoisiksi, käytän keskiarvoja ja omia kokemuksiani vertaillessani esimerkiksi eri kohteiden kävijäkuntaa. Jotta tutkimuskohteideni asiakaskuntaa voisi tutkia ja tarkastella perusteellisesti, olisi jokaisessa tanssipaikassa pitänyt järjestää erillinen kyselykartoitus ja se ei olisi ollut mahdollista ottaen huomioon eri aukioloajat ja kohteiden sijainti eri puolilla Pohjois-Karjalaa ja lähimaakuntia ja opinnäytetyöhän käytettävissä ollut aika.

4 Tutkimuskohteet

4.1 Kajasteen lava, Nurmes

Kajasteen lava sijaitsee Nurmeksessa, Pohjois-Karjalan maakunnan pohjoisosassa. Tanssinjärjestäjänä toimii urheiluseura Nurmeksen Sepot ja lava on auki lauantaisin kesäkuusta elokuuhun. (Nurmeksen Sepot 2013) Kajasteella asiakkaiden käytettävissä ovat kahvion palvelut C-oikeuksineen, eli enintään 4.7 tilavuusprosentin juomien anniskelu, asuntovaunujen paikat sähköliitännöillä ja mökkivuokraus (Suomen tanssipalvelin Tanssipaikkoja maakunnittain 2013c).

Tansseista ja esiintyjistä on ilmoituksia Karjalaisessa, Savon Sanomissa, Kainuun Sanomissa, Lieksan lehdessä ja Ylä-Karjala -lehdessä. Kajasteen lava ei ilmoita tarkkaa kohderyhmää vaan ilmoittaa yleisön vaihtelevan esiintyjän mukaan (Suomen tanssipalvelin Tanssipaikkoja maakunnittain 2013c) Heillä on myös oma Facebook-yhteisö ja sillä on 95 tykkääjää (Facebook 2013a).

4.2 Lemmenlava, Joensuu

Lemmenlava sijaitsee Pyhäselässä, joka kuntaliitosten jälkeen on osa Joensuuta, jonka keskustasta matkaa tulee noin 25 kilometriä. Pyhäselän urheilijoiden naisjaosto vastaa lavasta ja siellä järjestettävistä tansseista (Pyhäselän urheilijat 2013). Lemmenlavalla järjestetään tansseja sunnuntai-iltaisina kesäkuusta elokuuhun ja heinäkuussa Joensuun Tanssiviikon aikaan myös tanssikursseja. Kesäkuussa lavalla järjestetään myös naisten jumppailtoja ja koko kesän ajan paikalla on tanssikenkämyyjä. Kahviossa on Kajasteen Lavan tapaan C-oikeudet ja lisäksi asiakkaita palvelee myös grilli. Kohderyhmänä Lemmenlavalla on suuret ikäluokat ja siitä vähän nuoremmat. (Suomen tanssipalvelin Tanssipaikkoja maakunnittain 2013d) Lemmenlavalla on Facebook-yhteisö nimellä Lemmenlava kesätanssilava ja sillä on tykkääjiä 133 (Facebook 2013b) ja lehti-ilmoitus viikon tansseista löytyy lauantain Karjalaisesta (Suomen tanssipalvelin Tanssipaikkoja maakunnittain 2013d).

4.3 Liperin lava, Liperi

Liperin lava sijaitsee nimensä mukaisesti Liperissä ja sen omistaa urheiluseura Liperin Taimi mutta tanssinjärjestäjänä toimii yrittäjä Terho Laasonen (Liperin lava 2013). Tansseja on toukokuusta syyskuuhun lauantaisin ja lisäksi heinä-elokuussa myös tiistaisin (Suomen tanssipalvelin Tanssipaikkoja maakunnittain 2013e). Ravintolassa on kahvion palveluiden lisäksi kahdesta edellisestä kohteesta poiketen A-oikeudet eli täydet anniskeluoikeudet. Parkkipaikalla on sähköistettyjä karavaanipaikkoja ja tiloissa on mahdollista järjestää myös yksityistilaisuuksia (Liperin lava 2013).

Liperin lava ilmoittaa tapahtumistaan lauantain ja tiistain Karjalaisessa sekä keskiviikon Karjalan Heilissä (Suomen tanssipalvelin Tanssipaikkoja maakunnittain 2013e) ja paikallisella Radio Rex –kanavalla. Heidän Facebook-ryhmässään on 106 jäsentä (Facebook 2013c).

4.4 Huvikeskus Törmä, Joensuu

Huvikeskus Törmä sijaitsee kuusi kilometriä Joensuun keskustasta ja siellä järjestetään tansseja lauantaisin lokakuusta huhtikuuhun (Joensuun Törmä Oy 2013) Huvikeskus Törmä aloitti toimintansa vuonna 2012 usean vuoden jälkeen. Kahvion palvelut löytyvät alakerrasta ja yläkerrassa on A-oikeuksin varustettu ravintola ja molemmissa kerroksissa on erillinen tanssilattia. Tiloissa voi myös järjestää yksityistilaisuuksia ja sinne mahtuu 1 000 istumapaikkaa. (Joensuun Törmä Oy 2013)

Huvikeskus Törmä mainostaa tapahtumiaan keskiviikon Karjalan Heilissä ja lauantain Karjalaisessa. Myös SuomiViihde-lehdestä löytyy Huvikeskus Törmän ilmoitus (SuomiViihde 1/2013) Tämän tutkimuksen kohteista Huvikeskus Törmä on ainut, jolla ei ole omaa Facebook-yhteisöä.

4.5 Viihdekeskus Hojo Hojo, Tuusniemi

Viihdekeskus Hojo Hojo Tuusniemellä järjestää tansseja vapusta syksyyn, tarkempia tietoja ei ole vielä julkistettu tämän opinnäytetyön kirjoitushetkellä. Paikan omistaa ja siellä tansseja järjestää Viihdekeskus Hojo Hojo Oy. Ravintolassa on A-oikeudet ja grilli palvelee asiakkaita. Pubin puolella myös on tarjolla ruokaa ja karaokea. Majoitusvaihtoehtoja ovat leirintäalueella aittamajoitus, teltta- tai karavaanipaikat ja hotellihuoneet. (Viihdekeskus Hojo Hojo Oy 2013) Viihdekeskus Hojo Hojon Facebook-yhteisössä on 298 tykkääjää (Facebook 2013d) mutta tästä tanssinjärjestäjästä ei ole tietoa Suomen tanssipalvelimella (Suomen tanssipalvelin Tanssipaikkoja maakunnittain 2013a).

4.6 Viihdekeskus Tulenliekki, Leppävirta

Viihdekeskus Tulenliekki sijaitsee Varkaudentien varrella Leppävirralla. Tämän kohteen tiedot ovat hieman hataria, sillä tällä hetkellä paikassa ei ole toimintaa, vaan se on konkurssin jäljiltä kiinni ja uusi omistaja aloittaa liiketoiminnan vasta maaliskuussa 2013. Tulenliekissä järjestetään tansseja ympäri vuoden lukuun ottamatta talven kylmimpiä kuukausia ja sen ravintoloissa on A-oikeudet ja pu-bin puolella karaokea. Tiloissa on myös mahdollista järjestää yksityistilaisuuksia. (Viihdekeskus Tulenliekki 2013) Suomen tanssipalvelimelta on poistunut Tulenliekin tiedot mutta heidän Facebook-yhteisössään on edelleen 366 tykkääjää (Facebook 2013e)

4.7 Naapurivaaran huvikeskus, Sotkamo

Naapurivaaran huvikeskus Sotkamossa Vuokatin vieressä kuuluu Sotkamon Nuorisoseura Ry:lle ja siellä järjestetään tansseja maaliskuusta marraskuuhun. Ravintolassa on ainoana tästä tutkimusjoukosta B-oikeudet eli mietojen juomien anniskeluoikeudet. Naapurivaaralle kulkevat linja-autoyhteydet Kajaanista, Sotkamosta ja Vuokatista. (Sotkamon Nuorisoseura Ry 2013)

Naapurivaaran huvikeskuksella on Facebook-yhteisössään 481 jäsentä (Facebook 2013f) ja heidän tapahtumiaan mainostetaan lauantain Ylä-Karjala-lehdessä ja Kainuun sanomissa sekä torstain Iisalmen Sanomissa ja perjantain Sotkamo-lehdessä (Suomen tanssipalvelin Tanssipaiikkoja maakunnittain 2013f).

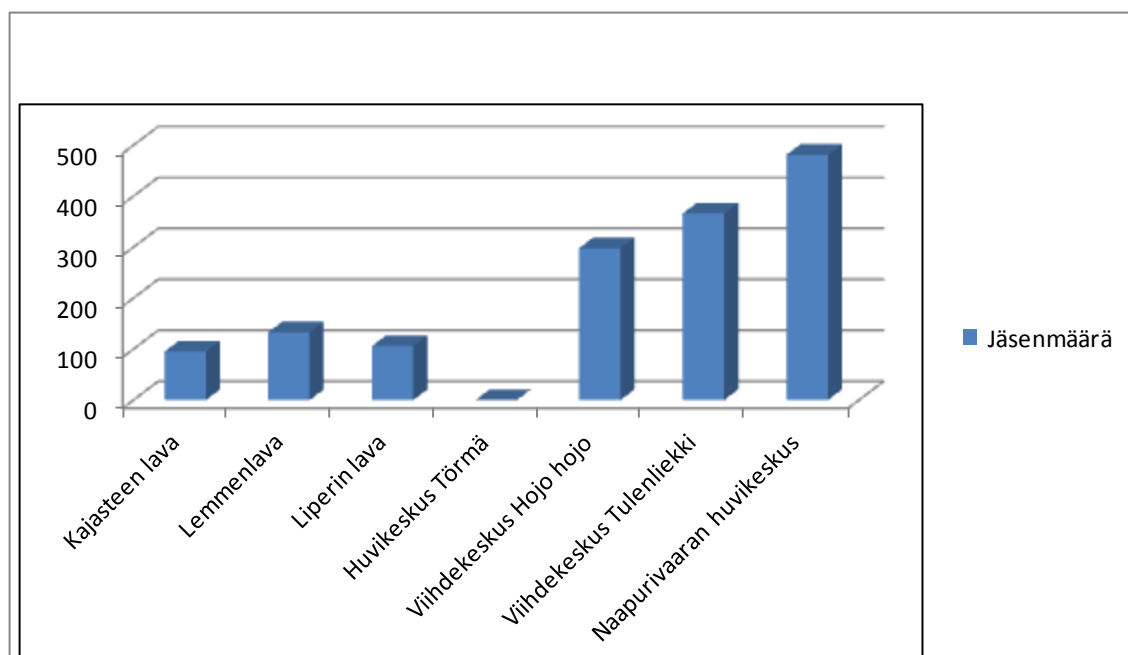
5 Tulokset ja analyysi

Tutkimuskohteistani neljä seitsemästä käyttää nimessään termiä huvikeskus tai viihdekeskus ja kolme seitsemästä nimitystä lava. Näistä kohteista lavoilla aukiolokausi on osittain selvästikin lyhyempi kuin keskuksilla ja ne keskittyvät selvemmin vain kesäaukioloon. Kajasteen lava ja Lemmenlava ovat avoinna vain kolmen kuukauden ajan ja näistä kahdesta poiketen Liperin lava viisi kuukautta pidentäen aukioloa kuukaudella sekä alusta että lopusta. Huvikeskus Törmä on tutkimuskohteista ainut, joka on avoinna ainoastaan talvikaudella eli syksystä kevääseen. Viihdekeskukset Hojo Hojo ja Tulenliekki ja Naapurivaaran huvikeskus aloittavat kautensa maaliskuussa ja jatkavat syksyyn asti eli heillä on vieläkin pidennetympi kausi kuin esimerkiksi Liperin lavalla. Tulenliekin osalta tieto tämän kauden pituudesta perustuu edellisten omistajien käytäntöön, uusi omistaja on voinut muuttaa toimintatapaa eli joko pidentää tai lyhentää kautta. Talvi-aukiolo ei todennäköisesti olisi edes mahdollista näille kolmelle vain kesäkaudella toimiville tanssipaikoille, sillä Suomen ilmasto-olosuhteet vaativat lämpimiä sisätiloja ja vahvempia eristeitä, jotta tiloissa voitaisiin ympärivuotisesti harjoittaa liiketoimintaa ja järjestää tansseja.

Nimi	Ravintola (anniskeluoikeudet)			Aukioloaika (kk-kk)	Ylläpitäjä		Majoitus
	A	B	C		Yritys	Seura	
Kajasteen lava			X	kesä-elo		X	
Lemmenlava			X	kesä-elo		X	
Liperin lava	X			touko-syys	X		X
Huvikeskus Törmä	X			loka-huhti	X		
Viihdekeskus Hojo Hojo	X			touko- syys/loka	X		X
Viihdekeskus Tulenliekki	X			maalis-?	X		
Naapurivaaran huvikeskus		X		maalis-marras		X	

Taulukko 1. Yhteenveto tanssinjärjestäjien tiedoista.

Markkinoinnissa ja mainostamisessa lähes kaikki luottavat lehti-ilmoituksiin ja sosiaaliseen mediaan. Maakunnallisissa sanomalehdissä mainostavat viisi seitsemästä ja edellisten kausien perusteella todennäköisesti myös loput kaksi. Ottaen huomioon, että keskiverto tansseissakävijä on keski-ikäinen tai vanhempi, sanomalehti varmasti tavoittaa useampia kuin esimerkiksi pelkkä internet-mainos tai sosiaalinen media. SuomiViihde-lehdessä saattavat Huvikeskus Törmän lisäksi mainostaa myös muut tutkimuskohteeni mutta koska heidän kautensa ei ole vielä alkanut, heidän mainoksiaan ei löydy tämän vuoden lehdistä. Aikaisemmilla kausilla ilmoituksia on ollut, joten melko varmasti voidaan olettaa, että myös kesäkaudella 2013 näitä ilmoituksia löytyy. SuomiViihde on levikiltään koko maan laajuinen ilmaisjakelulehti, joten se tavoittaa suuren joukon potentiaalisia asiakkaita.

Kuvio 1. Facebook-yhteisöjen jäsenmäärät.

Sosiaalisessa mediassa, tarkastelun kohteena Facebook, oman yhteisönsä ovat luoneet kaikki muut kohteet paitsi Huvikeskus Törmä. Jäsenmäärät eivät ole suuria mutta ottaen huomioon, että tämä markkinointikanava on käyttäjälleen ilmainen, sinne kannattaa ja kannattaisi luoda oma yhteisö. Tämänhetkessä maailmantaloudellisessa tilanteessa jokainen mahdollinen kanava kannattaa ottaa käyttöön, mikäli siihen on resursseja ja tämä kyseinen kanavanhan

ei rahallisesti vaadi investointeja. Kolme suurinta Facebook-jäsenmäärän perusteella ovat Viihdekeskukset Hojo Hojo ja Tulenliekki sekä Naapurivaaran huvikeskus. Niillä on useita satoja jäseniä yhteisössään kun taas kolmella tutkimusjoukon lava-päätteisellä kohteella vain noin sata. Huvikeskus Törmä on joukosta ainoa, jolla ei ole omaa yhteisöä Facebookissa ja osa yhteisöistä on ulkopuolisten pitämiä eivätkä siis suoranaisesti ole edes kohteiden markkinointia.

Omat internet-sivut myös löytyvät kaikilta. Sivujen tasossa on vaihtelua, osalla on vain listattuna esiintyjät ja toisilla taas löytyy tieto muista palveluista ja esimerkiksi ajo-ohjeita lähimmistä kaupungeista. Yrityspohjaisten kohteiden internet-sivuilta löytyy tietoa palveluista, yhteystietoja ja Viihdekeskusten Hojo Hojo ja Tulenliekki sivuilta myös viittaukset Facebook-yhteisöihin. Seurojen ylläpitämät internet-sivut ovat hyvin yksinkertaistettuja poikkeuksena Naapurivaaran huvikeskus, jonka sivuilta löytyy yhtä paljon tietoa kuin yrityspohjaisten tanssi- paikkojenkin sivustoilta.

Ravintoloiden osalta yhteistä kaikille on anniskelu, jokaisessa tutkimuskohteessa on anniskelua ja jopa neljällä seitsemästä on täydet anniskeluoikeudet. Kaikissa kohteissa mainitaan olevan kahvio ja kahdessa, Viihdekeskus Hojo Hojo ja Lemmenlava, mainitaan olevan myös grilli. Tästä voidaan olettaa, ettei asiakkaille riitä pelkkä juoma vaan myös ruokapalveluille on tilausta. Anniskeluoikeuksien kohdalla huomaa selvän eron, yrityksillä on täydet oikeudet ja seuroilla vain B- tai C-oikeudet. Tämän voi olettaa olevan kustannuskysymys sillä luvan hankkiminen maksaa ja myös varaston ylläpitäminen eikä näihin välttämättä ole seuroilla resursseja. Luvan saamiseksi pitää todennäköisesti myös täyttää tiettyjä vaatimuksia.

Majoitusta tutkimuskohteista on vain kahdessa. Liperin lavalla tarjolla on karaavaanipaikkoja sähköliitännällä eli vain peruspalvelu mutta Viihdekeskus Hojo Hojossa on majoitusta sekä leirintäalueella että hotellihuoneissa. Tässäkin saattaa vaikuttimena olla tanssikauden pituus ja tilojen rajallisuus. Liperin lavalla ei ole suuria maa-aloja, joille rakentaa majoitusta kun taas Tuusniemellä Hojo Hojolla on enemmän mahdollisuuksia tarjonnan kasvattamiseen.

Yksikään tutkimuskohteista ei mainosta tai markkinoi itseään esteettömänä kohteena. Pyörätuolirampeista tai muista kulkemista helpottavista ratkaisuista ei ole mainintoja eikä kuvissakaan näy, että tällaisia oli rakennettu. Pyörätuolitanssijoiden määrä on oman harrastuksenikin aikana kasvanut ja yhä useammin heitä näkee tanssimassa paikoissa, joista vain jokin ramppi löytyy, jonka kautta pääsee itse tanssilattialle. Jos kohteessa on jo syystä tai toisesta valmiiksi tällainen kulkemista helpottava rakennelma, niin pienellä vaivalla sen saisi lisättyä markkinointivahvuudeksi.

Tarkkoja kohderyhmiään tutkimuskohteeni eivät julkista ja ne kaksi, Kajasteen lava ja Lemmenlava, jotka kertovat, käyttävät hyvin suurpiirteisiä määreitä kuten suuret ikäluokat. Tähän voi mielestäni olla osasyynä se, etteivät kohteet halua antaa ehdottomia määreitä, sillä se saattaisi toimia heitä vastaan ja tähän kohderyhmään kuulumattomat eivät innostuisi lähtemään vaikka muuten olisivatkin halukkaita. Esimerkiksi jos kuvitellaan tilanne, että kahdessa paikassa on samana iltana tanssit ja toinen paikka ilmoittaa internet-sivuillaan tarkan kohderyhmän, toinen taas ei, niin on voi olla mahdollista, että tähän kohderyhmään kuulumattomat menevät siihen paikkaan, joka ei luokittele asiakkaitaan kärjistyesti toivottuihin ja ei-toivottuihin. Oman kokemuksen perusteella näistä tutkimuskohteistani jokainen houkuttelee myös nuoria asiakkaita eli niistä ei ole muodostunut pelkästään keski-ikäisten tai sitä vanhempien tanssipaikkoja.

Yleistä keskustelua Suomen tanssipalvelimella (Suomen tanssipalvelin Tanssipaikkoja maakunnittain 2013a) on käyty kahdesta tutkimusjoukkoni kohteesta. Yleisesti hyvänä on pidetty erilaisia alennuksia, joita esimerkiksi opiskelijoiden ja tanssikerhojen jäsenten on mahdollista saada sisäänpääsystä. Toisen kohteen vahvuutena pidettiin sen sijaintia lähellä muita aktiviteetteja. Huonona puolella on koettu tanssien alkaminen levymusiikilla eikä orkesterin soitolla.

6 Luotettavuus ja eettisyys

Käytän työssäni tanssinjärjestäjien omia internet-sivuja alkuperäisten tietojen saamisen takaamiseksi. Suomen tanssipalvelimen osalta käytän vain tanssinjärjestäjiin ja tanssipaikkoihin liittyviä tietoja enkä tarkastele siellä käytäviä keskusteluja yksityiskohtaisesti. Selvitän vain käydäänkö tutkimuskohteistani tällä foorumilla keskustelua ja otan sen huomioon vertailussa. (Suomen tanssipalvelin, tanssipaikkoja maakunnittain 2013a). Kirjallisten lähteiden osalta pyrin löytämään mahdollisimman uusia teoksia ja tarkastelemaan niitä kriittisesti ja jättämään huomiotta kirjoittajien omat mielipiteet. Joudun käyttämään paljon sähköisiä lähteitä, sillä tanssilavakulttuurista ei ole vuosien saatossa juurikaan kirjoitettu ja näin ollen kirjallista lähdemateriaalia on vaikea löytää.

Oman kokemukseni perusteella tulleet tiedot perustelen enkä esitä niitä vain subjektiivisina totuuksina. Käytän työssäni yhtenä lähteenä myös sosiaalisen median Facebook-palvelua mutta käytän tämän lähteen tiedoista vain tykkääjä- ja jäsenmääriä, sillä sosiaalisen median sisältöä voi kuka tahansa tuottaa, eikä se silloin ole välttämättä luotettavaa. Yhteisöissä esiintyvät kommentit jätän siis huomiotta.

Tässä työssä en vertaile paikkoja laittaakseni niitä paremmuusjärjestykseen tai sanoakseni mikä on hyvää ja huonoa tanssinjärjestämistä. Esitän löytyneet tiedot puolueettomasti huolimatta nykyisestä työpaikastani tai olenko itse ollut asiakkaana joissakin tutkimusjoukkoni kohteista. Kuten mainittua, tarkoitukseni on tarkastella tietoja asiakaslähtöisesti eikä arvostella tutkimuskohteitani. Tämän vuoksi työssä käytän tanssinjärjestäjistä niiden oikeita nimiä enkä esimerkiksi koodinimiä tai muita tunnuksia. Käyttämäni tiedot ovat kaikkien saatavilla eivätkä siksi vaadi, että niitä käsiteltäisiin nimettömänä.

7 Pohdinta

Tulevaisuudessa mainio lisäidea olisi järjestää pakettimatkoja. Etenkin jo valmiiksi jonkin majoituspaikan lähellä sijaitseville tällainen yhteistyö voisi tuoda lisää asiakkaita ja arvokasta tulosta. Tämänkaltaisia matkoja olisi hyvä markkinoida myös ulkomaalaisille asiakkaille, sillä näin laajaa tanssilavakulttuuria ei löydy muualta maailmasta. Esimerkiksi Viihdekeskus Hojo Hojon tiedoista Kauppalehden yrityshausta (Kauppalehti, Yrityshaku 2013) löytyy tieto, että heidän toimialaansa kuuluu myös mahdollisuus valmistaa, välittää ja myydä valmismatkoja. Heidän tapauksessaan se olisi helppoa, sillä majoitusvaihtoehtojakin olisi jo valmiina. Lähiseudun hotellien kanssa olisi myös mahdollista kehittää yhteistyötä juuri valmispakettien muodossa, esimerkiksi huoneen hintaan sisällytetty tanssilippu ja mahdollisesti vielä kyyditys tanssipaikalle ja takaisin. Pienillä investoinneilla olisi mahdollista saada usealle lähiseudun yritykselle tai yhteisölle, kuten seuralle, lisää asiakkaita ja tuloja. Mielestäni muita paikallisia yrityksiä ja yhteisöjä ei kannata nähdä vain kilpailijoina vaan kehittää kaikkia osapuolia hyödyttävää yhteistyötä silloin kun se on mahdollista.

Esteettömyyttä tulisi myös parantaa ja siihen panostaa. Tällaisesta panostuksesta voisi myös hyötyä tekemällä yhteistyötä paikallisten liikuntarajoitteisten kanssa toimivien yhteisöjen kanssa. Yhteiskuljetuksia ja yleistä markkinointia mahdollisuudesta päästä perille asti ja kohteessa tanssilattialle asti olisi helppo toteuttaa yhdessä niiden toimijoiden kanssa, joilla on kokemusta ja tietämystä liikuntarajoitteisuuteen. Tässä toimisi sama periaate kuin mainitsemisani valmispaketeissa eli yhteistyöllä kaikille osapuolille hyötyä.

Tästä opinnäytetyöstä tulee olemaan minulle paljon hyötyä tulevaisuudessa ja jo tämänhetkisessä työssäni Huvikeskus Törmällä. Aihe on minulle läheinen ja tahtoisin, että tästä mielekkäästä harrastuksesta voisi jonain päivänä tulla se, mistä ansaitseen toimeentuloni. Vaikka tilanne tanssinjärjestäjien osalta niin sanotusti elää koko ajan eli uusia aloittaa ja vanhoja lopettaa, tavoitteenani on, että tämä työ antaa selkeän kuvan millaisia palveluita itse tanssiin voidaan yhdistää.

Teen opinnäytetyöni omaa tulevaisuuttani varten, mutta koska nykyinen maailmantaloudellinen tilanne on monella tapaa kriittinen, haluan että tästä selvityksestä hyötyvät myös jo nykyään toimivat tanssinjärjestäjät ympäri Suomen. Olen tanssilavakulttuurin kannattaja ja haluan sen säilyvän myös tulevaisuudessa.

Lähteet

- Facebook
<http://www.facebook.com/pages/Kajasteen-tanssilava/182501668428159?ref=ts&fref=ts> 13.2.2013a.
- Facebook
<http://www.facebook.com/Lemmenlava?ref=ts&fref=ts> 13.2.2013b.
- Facebook
<http://www.facebook.com/groups/95538118609/> 13.2.2013c.
- Facebook
<http://www.facebook.com/pages/Viihdekeskus-hojo-hojo/106900716040473?ref=ts&fref=ts> 13.2.2013d.
- Facebook
<http://www.facebook.com/ViihdekeskusTulenliekki?ref=ts&fref=ts> 13.2.2013e.
- Facebook
<http://www.facebook.com/groups/111836336355/?ref=ts&fref=ts> 14.2.2013f.
- Hakulinen K., Yli-Jokipii P. 2007. Tanssilavakirja tansseista, lavoista ja lavojen tansseista. Porvoo: WS Bookwell Oy.
- Hirsjärvi S., Remes P., Sajavaara P. 2009. Tutki ja kirjoita. Hämeenlinna: Kariston Kirjapaino Oy.
- Invalidiliitto,
<http://inport2.invalidiliitto.fi/esteettomyys/maaritelma.html> 12.2.2013.
- Joensuun Törmä Oy
<http://www.joensuuntorma.fi/torma.php> 13.2.2013.
- Kauppalehti Oy, Yrityshaku
<http://www.kauppalehti.fi/yritykset/yritys/viihdekeskus+hojo+hojo+oy/10127670> 15.2.2013.
- Laine J. 2005. Tanssiminen kansan huvina ja herrojen kuolema - tanssilavakulttuurin synty Suomessa. Saarijärvi: Minerva Kustannus Oy.
- Liperin lava
<http://www.liperinlava.net/> 13.2.2013.
- Nurmeksen Sepot
<http://www.nurmeksensepot.fi/kajasteen-lava> 13.2.2012.
- Pyhäselän urheilijat
<http://www.pyhaselanurheilijat.fi/lemmenlava/> 13.2.2013.
- Sotkamon Nuorisoseura Ry
<http://www.napis.com/> 14.2.2013.
- Suomen tanssipalvelin Tanssipaikkoja maakunnittain.
<http://www.tanssi.net/fi/p/maakunnat.html> 14.1.2013a.
- Suomen tanssipalvelin Tanssipaikkoja maakunnittain.
<http://tanssi.net/fi/tausta/etiketti.html> 25.1.2013b.
- Suomen tanssipalvelin Tanssipaikkoja maakunnittain
<http://www.tanssi.net/fi/p/11.html> 13.2.2013c.
- Suomen tanssipalvelin Tanssipaikkoja maakunnittain
<http://www.tanssi.net/fi/p/2C.html> 13.2.2013d.
- Suomen tanssipalvelin Tanssipaikkoja maakunnittain
<http://www.tanssi.net/fi/p/2I.html> 13.2.2013e.
- Suomen tanssipalvelin Tanssipaikkoja maakunnittain

<http://www.tanssi.net/fi/p/3r.html> 14.2.2013f.

SuomiViihde 1/2013 Suomalaisen musiikin, tanssin ja teatterin erikoislehti.

Viihdekeskus Hojo Hojo Oy

<http://www.hojohojo.com/> 13.2.2013.

Viihdekeskus Tulenliekki

<http://www.tulenliekki.fi/etusivu> 13.2.2013.

Yli-Jokipii P. 1999. Paikallisyhteisöjen muutos Suomessa kesäisten tanssilavojen kuvastamana. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.